

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Derpaa fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning.

(Forslaget findes i Tillæg C. Sp. 517).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærbøl): Herved tillader jeg mig til det høje Tings Velvilje at anbefale Forslag til Lov om en midlertidig Sukkerordning. I Forslaget foreslaas det for Aaret 1940—41 at opretholde en Sukkerordning efter de samme Principper, som er nedlagt i den gældende Lov af 9. April 1938 samt Lov af 15. Marts 1939, der, for saa vidt angaar Sukkerroepriisen og Sukkerroearealerne, udløber med Udgangen af indeværende Maaned og i øvrigt den 31. December 1940. Medens Sukkerroepriisen pr. Dobbeltcentner fastsattes til 220 Øre ved Sukkerloven af 1938, saaledes som den er forlænget ved Loven af 1939, foreslaas Priisen nu fastsat til 250 Øre. Begrundelsen for denne Stigning er den, at der paa de forskellige Udgiftsposter, som indgaar i Sukkerroedyrkningsens Budget, har været en meget væsentlig Stigning siden Krigens Begyndelse. Disse Udgiftsstigninger har været gjort til Genstand for indgaaende Forhandlinger mellem Sukkertilsynet og Overbestyrelsen for de samvirkende Roedyrkerforeninger, hvor navnlig Udgifterne til Gødning og til Hestekraft har været diskuteret. Fra Regeringens Side har man under de herskende usikre Forhold ikke ment at kunne tage Hensyn til Udgiftsstigningen i det Omfang, som Overbestyrelsen har anset det for ønskeligt, og man er med Udgangspunkt i den Udgiftsstigning, der i Øjeblikket konstateres med nogenlunde Sikkerhed, kommet til det Resultat, at en Forhøjelse af Grundprisen paa ca. 30 Øre til i alt 250 Øre vil være nødvendig. Det er Tanken, at der senere skal finde en Opgørelse Sted for de Udgiftsposters Vedkommende, herunder navnlig Udgifterne til Transport og legemligt Arbejde, som ikke har kunnet fastslaaes med Sikkerhed nu.

Sukkerfabrikkernes Notering pr. kg

Melis, der efter den gældende Lov er fastsat til 36 Øre, maa dels som Følge af den foreslaaede Forhøjelse af Roeprisen med 30 Øre, dels som Følge af Fabrikkernes stigende Produktionsomkostninger — jeg nævner her Brændsel og Arbejds løn — forhøjes til 40 Øre.

Endvidere skal jeg nævne, at den gældende Sukkerlovs § 5 om Verdensmarkedsprisnoteringernes Indflydelse paa Priisen her i Landet er udeladt, idet jeg maa anse det for urimeligt, at en Prisdannelse paa udenlandsk Sukker, der i det væsentligste hidrører fra de af Krigens forårsagede ekstraordinære Forhold, skal faa Indflydelse paa den Sukkerordning, der gælder her.

Idet jeg sluttelig gør opmærksom paa, at der mellem Fabrikkerne og Sukkerroedyrkerne er Enighed om at udvide det nuværende Areal med 10 pCt., nemlig fra 71 100 Tdr. Land til ca. 79 000 Tdr. Land, og at det er Tanken, at Arealudvidelserne skal komme de gamle Dyrkere til gode, dog at ogsaa nye Dyrkere skal have Mulighed for at faa et Areal, tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

A. P. Hansen: Da Lovforslaget om en midlertidig Sukkerordning er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, og da den højtærede Minister saa udførligt har redegjort for Lovforslaget, finder jeg ikke Anledning til at komme ind paa Enkelthederne. Jeg skal kun nævne, som den højtærede Minister har anført, at i Henhold til Lovforslaget forhøjes Sukkerroepriisen fra 220 Øre til 250 Øre pr. Dobbeltcentner, foranlediget ved de forøgede Driftsudgifter, og endvidere, at Handelsministeren er bemyndiget til paa Grundlag af en nærmere Opgørelse af visse Udgiftsstigninger at forhøje dette Beløb. Det vil altsaa sige, at Beløbet kan forhøjes paa et senere Tidspunkt, hvor man bedre kan overse, hvilke Merudgifter der fremkommer baade ved selve Produktionen af Sukkeret, men ogsaa i ikke ringe Grad ved Lønninger og Transportudgifter — ingen ved jo heller, hvad bl. a. Kulpriserne vil blive, og de spiller en ikke ringe Rolle med Hensyn til Sukkerproduktionen.

Endelig vil jeg gerne minde om, at Gennemførelsen af dette Lovforslag om Dyrkning af Sukkerroer er et Led i en Selvforsyning, der har en valutarisk Bestemmelse; der spares Valuta, og — hvad der vel ikke er det mindst væsentlige — Loven skaber Beskæftigelse. Jeg ser med Tilfredshed, at man tør udvide Arealet